

PU-PUT

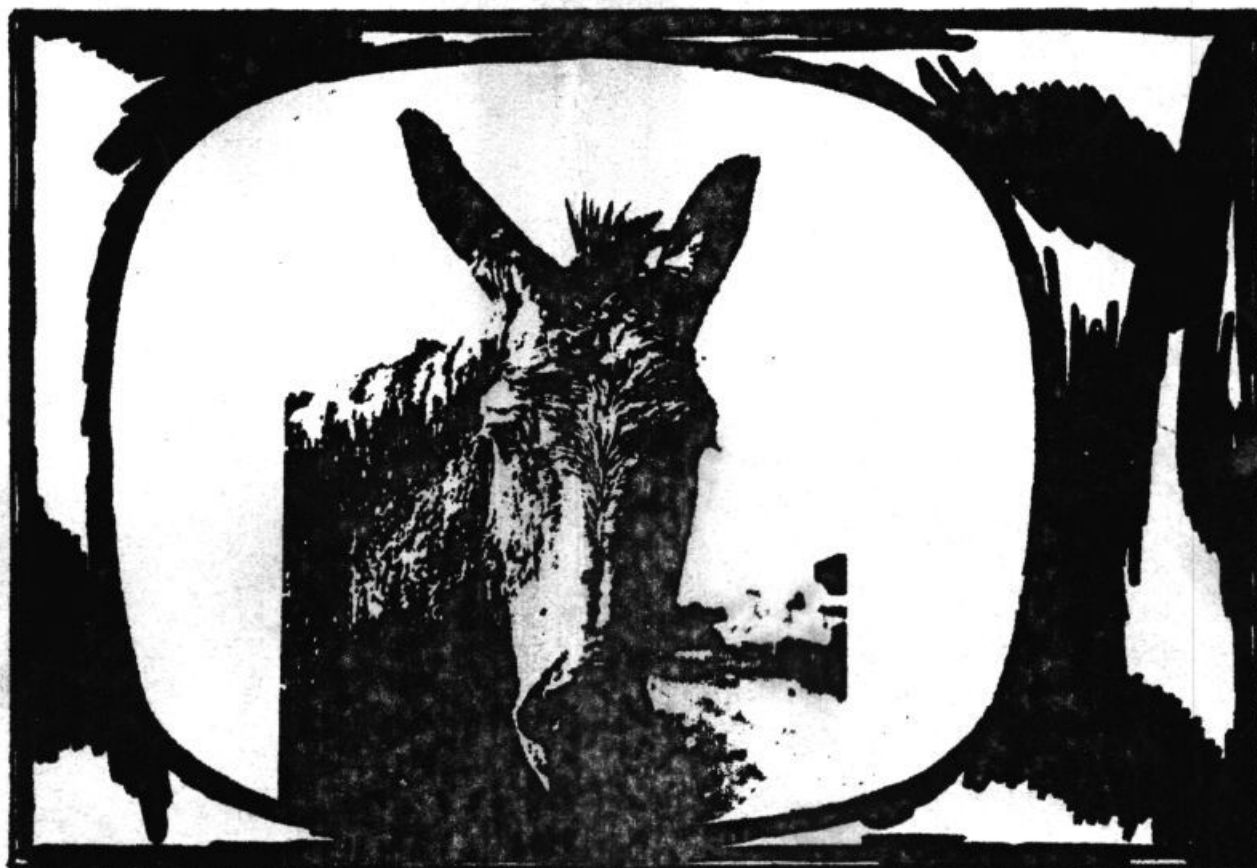
REVISTA INDEPENDENT

SORTIRÀ A ROTLO, PER LOS PRESENTS, QUAN VULGUI I PUGUI

Cada número net i esporgat: 25 pessetes.	ANY I LLUBI, JUNY DE 1980	NUM. 4 Aquest número tall tirat, i arreu: 25 pessetes.
--	------------------------------	---

ES "PU-PUT" PRESENTARÀ UNA MOCIÓ DE CENSURA

A L'AJUNTAMENT

+ EDITORIAL +

De temps ençà ens preocupa molt les preguntes vitals que tot home deu fer arribat el moment de decidir la seva vida, el camí a escollir, el senderol per on caminar.

Vomitats al gran món tecnificat on tot cada dia està molt més programat, l'aire que respiram ja és mesclat amb el monòxid de carbó engegat per cada un dels nostres automòbils, inconscients de la massificació que ens porta al més gran desig de tenir i posseir, fins i tot a les persones, a través del sexe el que hauria d'esser sublim i poètic, romàntic i alliberador, esperançador i fruit del coneixement, l'amor, és cada vegada més comercialitzat.

Cal, certament reflexionar, pensar, aturar-se per decidir-se:

—Cap on aniré? —Què faré? —Què siré?, les respostes només les podem trobar dintre el nostre cor, lliurat a la reflexió, a la soledat no pas buida i allunyada, no, plena de contacte amb els altres, redescuberta paraula a paraula, pensament a pensament, mòpia a mòpia.

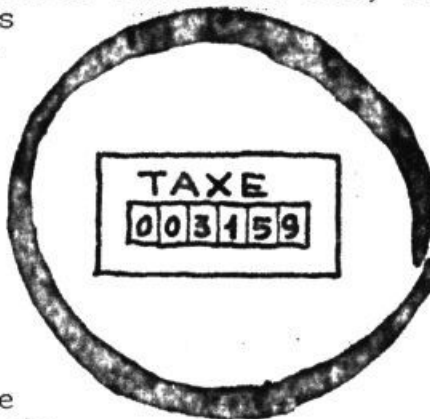
Camins de servei, des de on? des de la nostra perspectiva i cultura. Culturitzant als altres, no és una mena d'asquerós colonialisme amb bones intencions, l'infern n'és ple de bones intencions. Des de la perspectiva, i ara que ha sortit l'infern, de la por al que faré i al que diran o em passarà.

Hem, he, de seguir treballant dins el joc, rotlo neocapitalista, com a única possibilitat de tenir i poder menjar les sopes; per dedicar-me després a altres activitats que sí són positives per construir un món millor, més just i humà. He d'exportar les meves estructures d'aquest món millor als altres inculcant-los, ensenyant-los l'alliberació de les ungles de les

aus carniceres que destrossen la persona per aconseguir la producció enriquidora d'uns pocs, no caig doncs en la demagògia i el voler fer-ho tot des d'unes regles establertes i que a mi m'han anat bé per alliberar-me sense tenir en compte la realitat de "l'alliberat" o en vies de l'alliberació personal i de poble.

On deixarem l'autonomia vers l'autonoseva o l'autonocap a ca seva.

Sí, la resposta som jo PU-PUT.

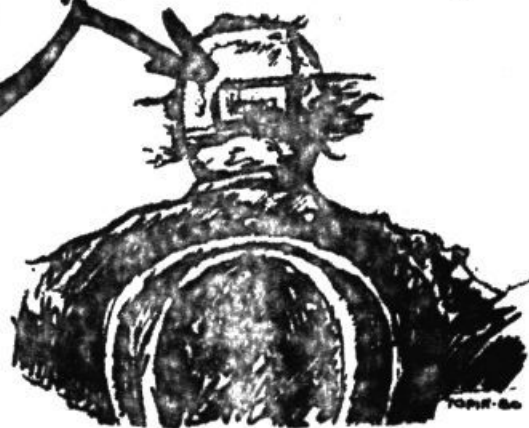
$$TAXE = (O_2 \times C + 16)^T \times P$$

$O_2 =$ OXIGEN

$C =$ CANTITAT

$T =$ TEMPS

$P =$ PREU

TOTA LA MEVA VIDA
ME LES HE AMAT
BEVENT
UNA A
UNA SENSE
PIOLAR

¿SOM UN
HOME O
UN RATOLÍ?

A PARTIR DIÀRIA
JA NO LES
TIENDRE
POR

QUE SE'N VAGI
A PRENDRE
PEL
CUL

ESPER
QUE NO
M'HAIGIN
SENTIT...

---

crònica

"INFORMATIU BALEAR"

—Dijous dia 17 d'abril, a devers les dues i quart des capvespre, qué veres i escoltares s'"Informatiu Balear" de sa RTVE?

—Sí... però...

—No t'agradà?

—Fou un poc massa reiteratiu amb sa mateixa cosa, pareixia un disc = de gramola retrat: poliesportiu-sa nostra joventut... poliesportiu-sa = nostra joventut... poliesportiu-sa nostra joventut...

—No me diguis, però, que no digués sa veritat.

—Sí, però ja fa massa estona que mos ne fan ganes... I de dir-ho a fer-ho, hi ha un bon marge.

—Paciència, homo de Déu, no es fa tot amb un tro i un llamp.

—Tampoc no m'agradà gens es nostro batle quan xerrà davant ses càmeres de sa televisió perquè pecà de tres defectes: que pareixia que mos feia un sermó de quaresma, que no gosava a dir clar i llampant tot lo que tenia ganes de dir i, encara molt més greu, que li és ben necessari d'anar a uns cursets de llengo catalana perquè es seu no massa ortodox= vocabulari és molt castellanitzat.

—Per què no n'hi dones lliçons tu, de llengo catalana?

—Si m'ho demanàs, estaria ben content de donar-li lo poc que jo sé i sense fer-li pagar res.

—I si jo ho veiés, faria s'ullastre esbrancat damunt es curucull des campanar.

"NO HABLAR MAL DE POLITICA"

—I de s'Ajuntament, què me contes?

—Poques coses, tot està molt quiet.

—Fa estona que no has vist en Bernat?

—S'altre dia, i que per cert me donà una nota en castellà que diu així: "En política que hablen mal de uno es malo, pero peor es que no hablen".

—Es bo de veure que aquest homo s'ha ficat sa política a dins es cap, i lo més bo de tot és que sembla que li sap duu.

—També diu que es "PU-PUT" ja només se publicarà un número o dos més.

—Abans ja deia que no arribaria an es tercer.

ja ho digué un gran batle...

"...FA MES BON VEURE ES

TOROS DE DARRERA SA BARRERA."

---

rumors de taverna

NOVES BUSTIES DE CORREUS

—Han posat noves bústies de Correus a sa Plaça i a sa Carretera, i jo trop que ja que hi eren n'hagues — sin pogut posar una altra a Son Ramis.

—I a sa Creu... i an es Moll de Son Rafal...

—No te n'has de riure, eh?

—Ses rialles les farà es carter quan te senti. I sinó, vés a ca seva i veuràs si està mans plegades o no.

RAMELLS I CORBATES

—M'han dit que quan vengué s'"Informatiu Balear", a devers la Sala només veien ramells i corbates,

—No has d'esser cap de fava! Per televisió, davant sa gent de ses Illes haviem de demostrar bon aspecte.

—Emperò hi ha ramells que tenen espines i no totes ses corbates són de seda.

—Val més sa naturalitat, tens raó, però no crec que hi hagués tants de ramells ni tantes de corbates. A més, en Bernat me digué que ell no ho sabé fins es darrer moment.

—Per coure ses faves hi han d'afegir.

DEBAT A LES CORTS

—Escoltares es debat de les Corts?

—De cap a peus.

—I quines són ses teves impresions?

—Que mos han ensenyat moltes de coses.

—Com a quines?

—Que'ts insults i sa incultura ja no són patrimoni d'ets analfabets, que tots tenen moltes de ganes de comandar però no saben donar-mos cap solució an es nostros problemes, que es un mirall de s'imperi autocràtic espanyol, que no hi ha colors polítics sinó monetaris, que és ben cert que es porquer de Vinagrella i es pastor de Son Ramon també poden esser ministres o diputats, que tu i jo mos morirem de fam si no fem feina...

—En aquest cas no mos han ensenyat res, perquè tot això ja és més vell que's pastar.

PATATES

—Quan a Sa Pobla ses patates anaven a 8 pessetes, a ses botigues de Llubí les havies de pagar a 28. I això que de Llubí a Sa Pobla només hi ha 6 quilòmetres.

—Clar, es poblers les te donen amb un sac i una senalla i es botiguers de Llubí amb guants i bata blanca.

ES PU-PUT ENTERRORÒ S'AJUNTAMENT.

crònica

DUES VARES I UN EMBLEMA

—Tenc un amic, un veritable amic, un amic de ses meves entreteles que és batle...

—Tu sempre t'has relacionat amb gent de cama alta!

—Aquest amic meu, amic amb tota s'amplària i llargària de sa paraula...

—Lleva moixos... que ja te veig venir!

—Ja fou batle amb so règim passat...

—I ara ho ha volgut tornar esser?... Senyal que'n dever quedà ben llèpol!

—Aleshores, quan prengué possessorí = des càrrec de batle de Biniamet, lo primer que va fer va esser comprar-se dues vares noves per setze mil pessetes i un emblema d'or per onze mil.

—Es bo de veure que aquest amic teu és molt estufat i que té molts de dolors.

—Idò sàpigues que ho pagà tot de sa caixa des POBLE.

—Què! En aquest cas aquest amic teu = és un bon barrut! I jo de tu que li esquinçaria ses vares damunt es cap i li entaferraria s'emblema an es forat de ses bombardes!

Senyor Ramis, si em vol creure,
¿sap què ha de dur a cada mà?
la vara de fer la llei
i la vara de pegà.

BIEL FRONTERA

rumors de taverna

EN EL PRÒXIM NÚMERO...

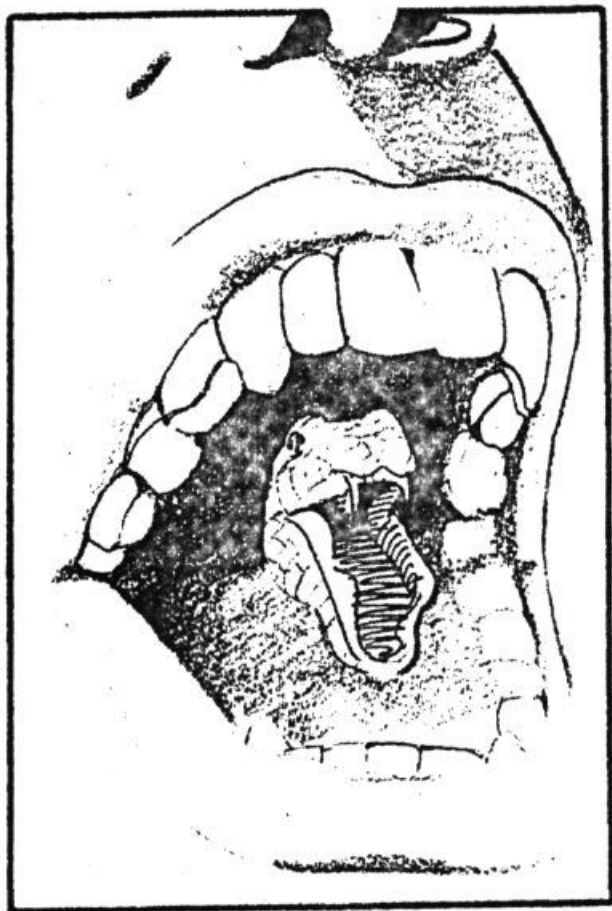
* ESPECIAL DEDICAT A LES ESCOLES:

—ENTREVISTES ALS MESTRES.

—HOMENATGE ALS QUE ENS DEIXEN.

—TEMES VIUS D'EDUCACIÓ.

—ETC., ETC...

TEMES VIUS

ANAR NU

■ EL DESNÚ ÉS QÜESTIÓ DE LLIBERTAT I RESPECTE.

També és, evidentment, una reacció defensiva de l'individu contra l'opressiva massificació, contaminació, burocratització, indoctrinació, confusió, manipulació i, en general, deshumanització de la societat. En el seu propi cos nu i en la nuesa dels que l'acompanyen, el ser humà es retroba amb elemental claredat i se n'adona de que *"jo som jo, i no el que volen fer-me creure que som"*. Per això, el nudisme es dóna tan espontaneament entre tanta gent, especialment entre els joves. Per açò també ha setat feroçment prohibit i encara ara la seva acceptació no és universal, maldament això sia solament qüestió de temps.

El naturisme i el nudisme com els coneixen avui en dia en els països desenvolupats tenen molt de moviments contestataris per quant enclouen una protesta contra un estat de coses que consideram perjudicials per a l'individu i la societat: La hipocresia i la doble moral, la contaminació del medi ambient, la massificació, l'artificialitat, la violència, etc.

L'època en que la burgesia, nascuda dins la Revolta Francesa com a nou poder entre els artesans-obrers i la classe dirigent, havia fet tan seva els conceptes de "moral" que es venien predicant des de fa molt abans, que en lloc del seu significat original de ciutadans la paraula burgesia anava adquirint el pejoratiu de conservadurisme en lo polític, en lo social i inclús de mal gust en lo estètic.

La resposta política a n'aquest estat de coses es coneguda. La resposta humana era el naturisme. No era violenta com l'altre, perquè el seu anhel era precisament d'armonia. Era molt menys massiva també, perquè, per un cantó, perseguia precisament el reconeixement del ser humà

com a individu en lloc de particular d'una massa, i per un altre cantó el medi essencial que proclamava per a l'alliberació era la nuedat integral. I tant per als dirigents com per a la burgesia i el proletariat = el desnú era traumatitzant i la natura una poesia massa distanciada de les seves preocupacions immediates. Per a uns i altres el naturisme, si es que arribassin a sentir d'ell, era com a alguna cosa irreal i inclús en el millor dels casos el tatxaven d'indecent.

■ EL SER NU ÉS LA MÀXIMA EXPRESSIÓ DE LA BELLESA INTERIOR I EXTERIOR.

El fenomen de la nuedat integral té diferents perspectives. Per a uns el nudisme era, i és, motiu central, mentres que per a altres és sols part, encara que fonamentalment, d'una concepció distinta de la vida. Si bé coincideixen en que l'estar nu és sentir cada porus del cos és al mateix temps prevenció i terapia dels excessos de la civilització.

Per als que no conceben separar-se de la seva roba si no és per a dutxar-se, tots els que apareixen desnús en societat solen esser simplement "nudistes" dit generalment amb un tonet de "tocats d'es boll i poca-vergonyes que van en *pilotes*". Tant les és si es tracta d'un naturista, nudistes, exhibicions o de STREAKEERS que corren disparats i au poil pel carrer per a guanyar unes messions.

Aquest mecanisme quasi pavlovià = d'etiquetar —hàbit universal, per altre part— ha suposat no poques incomprensions, tant per part de l'opinió pública en general, com d'autoritats i mitjans de comunicació.

"El naturisme és una forma de viure en harmonia amb la natura i que es caracteritza per la pràctica de la nuedat comú, amb l'objecte d'estimular el respecte a un mateix, als demés i al medi ambient."

Esser naturista suposa, endemés = de practicar la nuedat integral en comú, combregar en major o menor grau amb un ventall d'idees i pràctiques relacionades amb la vida natural conscient com són:

- preferir la natura sobre els artificis
- utilitzar els elements naturals, com l'aigua, l'aire, el sol, etc.
- respectar la natura i tot el que viu
- protegir i conservar el medi ambient natural
- alimentar-se sobri i sanament
- utilitzar medicaments sans i mínimament químics
- abstenir-se d'alcohol, tabac i drogues
- valorar la higiene corporal, ambiental i mental
- evitar els excessos i les disonàncies.

- respectar i ajudar al pròxim, lo qual implica defensar els drets humans, rebutjar la violència, etc.

La llista fàcilment podria estendre's a tres fols, però en definitiva suposaria només un intent de concretar i matitzar els temes, corregint el risc de fer un ideari massa bonic per a ser creïble

ES PU-PUT SENSE PLOMES

què som?

què és?

L'existència de cada dia
no fa a l'home més fidel,
si creu que lo vell tornaria,
sense esperar en el bell anhel
de la situació clara, futura.

Res del món fa una cultura
sens el call de les mans,
per anar formant sola figura
del ferm home, pensant;
lliure de pesades cadenes grosses.

Amarrat a fosques tombes,
restrenyen la flaire dels aires,
controlen tot l'esperit de moviment,
Llibertat del voler, estimar.

Fum de tanta opressió, esperar
dels jorns il·luminats pel foc,
encesca, cremalla del crit, cantar
del corcat i vell, lloc
de l'ància i del brut corrompre.

BERNAT FILL DE REI

temps d'enrera

1659 —Mayo— 7. —Rafel Alomar y Raphel Parelló, habitants del lloch de Castell Llubí, y elets per los de aquell poble, representen á V. S. I. y R. que son mes de 600 persones de poblacio y 400 de comunio que no tenen vicari que sia confessor, que no tenen sacrament en la sua Iglesia, que per frequentar sacraments han de anar á Muro, de la parrochia de la qual son suffraganeos y ho es la sua Iglesia que dista una llegua de mal camí, y lo trauesa un torrent que la maior part del any corre, y moltes vegades gros, que empedex al passarlo, y moltes persones velles y pobres, per no tenir caualgadura estan impossibilitats de anar a fer orde de Christi—ans y quant han de rebre el Viaticum per ses enfermetats y indisposicions, patexen = grandissim desconsuelos, y danys irreparables en ses animes y cossos; puys moltes = vegades per causa de falta de cavalcadura, per la distancia del lloch de hont se han de aportar los sacraments, y per impediment del camí y torrent, no es pot occorrer a la urgencia de ministrarlos y succeyhex que quant lo cura arriba per confessar y dar lo viaticum lo malalt es ja mort, o, no está pera rebre la penitencia y comunio, ni fer obres pies, inconuenients que los tenen desconsoladissims a vista de la christiandat que professan y desitjan professar, puys en lo que poden tenen se frecuencia de devocions; tenen una confraria de nostra Señora de Roser en que tots estan allistats y acudexan a dit Rosari en comunitat; tenen falta de simentiri para enterrar-se y se han de fer aportar a la parrochia de Muro y patexan per dit efecte los matexos inconuenients refferits, de manera que, I. Sr., es troban ab poquissima consolacio. Y perque attenent a tot lo sus dit, y que son maior numero de pobladors que el lloch de Bujer, que dista la mitat menos de la sua parroquia de Campanet, = que el Castell-Llubí de la sua de Muro, que es de maior terme, maior primicia, y = maior utilitat que la de Campanet, y tamen lo Rector de Campanet te consolats sos feligreses pobladors de Bujer en que te son Vicari confessor, te Sagrament de la Eucharistia, font de Baptisme y cimentiri para enterro, para lo qual li done la sua propina y ajuda de costa, ademes de les portes y adventicis de la Iglesia que li dona. Y axi que no deuen ser de deterior condicio que los de Bujer. Et quia necessitas urget aco dexten a V.S.I. y R. tanquam generali visitadori delegato a summo = Pontifice, et suplicant ut per modum visitationes, sia a V.S.I.R. servit manarlos = concedir tots los sacraments en la sua Iglesia, vicari qui los administre y cimentiri en que se enterren; y puys son feligresos de la Parrochia y rector de la vila de Muro, manar al dit Rector proueyesca lo dit lloch de tot lo susdit, puys es obligatio sua tenirlos ab dita consolatio de christians, o, per millor, ex officio constituir ministre ab la designatio de porcio ben vista ex fructibus eclesie dicti loci del Castell-Llubí subministrant juxta dupositionem sacri Consilii Tridentino sess. = 21 de reformatione C.4., y per dit efecte donar los mandatos necessaris y disposar la materia pera quant antes tingue efecte lo suplicat, y per justificatio de se = pretensio, fan presentacio dels actes y documents necessaris ut ecce, offerint tambe acirca lo referit donar sumaria informatio y en y sobre estes coses y cada una de elles interposar se actoritat y decret.

JOSE RULLAN, PBRO.

SR. DIRECTOR

'PUEDO PROMETER Y PROMETO,
QUE ES PU-PUT POSARÀ
L'«ESQUELA» DE L'AJUNTAMENT
A LA PORTADA

TRACTAT DISPOST I ORDENAT PER UN MARQUÉS MOLT INSTRUIT EN COSES DE PALADAR I VENTRELL.

TORRADA DE CARBONER.-

Per una bona Torrada de Carboner lo primer de tot s'ha de fer una bona caliuada de llenya, sa d'ullastre o olivera és sa millor. Després, damunt unes esgrelles hi posareu un tord i una guàtlera (nets i plomats), una cuixa de cunill, un bon tall de llom de porc tendre, dos esclata-sangs, dues dotzenes de caragols bovers, dues tomàtiques, una ceba, una albergínia, un pebre, un manadet d'espàrrecs (si potser silvestres i si són des conreu basten mitja dotzena) i una cabeça d'all torrada entre sa cendre i es caliu. Una vegada que tengueu tot això torrat ho amanireu amb oli d'oliva i sal, a gust de cadascú.

Si acompanyau aquesta Torrada de Carboner amb vi rosat de sa comarca de Felanitx, encara la trobareu més gustosa. Heu de procurar, però que aquest vi sia fred, no gelat ni massa teb.

S'hivern és sa millor època per fer aquestes torrades, en una barraca de sa muntanya o caseta de foravila.

Bon profit.

MACEDÒNIA.-

Darrera una Torrada de Carboner hi escau molt bé uan macedònia de fruites. Clar que de macedònies n'hi ha de moltes maneres de fer, però sa que agrada més an es Pu-Put Marquès és aquesta:

Posareu a talls petits plàtans, taronges, pomes, cireres sense pinyol, maduixes i pinya tropical amanit amb sucre, licor de Kirch, licor de Chartreuse (una copeta de cadascún) i mitja botella de xampany. Aquesta quantitat és per sis persones.

Sa macedònia sí que ha d'esser bastant freda.

SES HERBES MALLORQUINES.-

Es mallorquins tenim bona anomenada amb ses herbes d'aiguardent=sec o dolç. I ara heus ací sa recepta que vos pot interessar per a fer una bona maceració d'aquestes herbes:

Dins una alfabieta de vidre i de coll ample, hi posareu es 50 per cent de fonoll (ni massa tendre ni massa granat), 5 per cent d'herba-sana, 5 per cent de moradux, 5 per cent d'herba-lluïsa, 5 per cent de camamilla, 5 per cent de romaní, 5 per cent de brots i anous tendres, 5 per cent de clovelles de llimona i taronja, 2 per cent de ruda, 2 per cent de bolletes d'eucaliptus, 2 per cent de fulles de llo-rer, 2 per cent de bolleta de ginebró, 2 per cent de farigola, 2 per cent de sajolida, un i mig per cent de càlam aromàtic i un i mig per cent d'herbe de l'ala (ènula campana). Llavors omplireu s'alfabieta d'aiguardent d'anís sec de 40 graus i ho deixareu reposar fins a un o dos mesos. Després colareu aquesta maceració i la guardareu a dins un barral o botella ben tapat, posareu una part d'aquesta maceració per set d'aiguardent d'anís sec o dolç i de grau segons es vostro gust. Si les voleu verdes, afegiu-hi una copeta de licor de menta per cada botella de tres quarts.

Aquestes són ses herbes que beu es Pu-Put Marquès. Anau alerta, però, a sa moixa.

OPINIONS

HEM DE VIURE

¿Creus en la natura, la pau, les flors, l'amor, la llibertat?, o millor ¿creus en la *Natura*, la *Pau*, les *Flors*, l'*Amor*, la *Llibertat*?
¿Tens collons per a "*Viure*"?

EREUS QUE ÉS POSSIBLE LLUITAR contra l'odi, la hipocresia i el fret i buit mecanisme actual? ¿Creus que hi ha alguna cosa més bonica que l'anar el dissabte a vespre a una discoteca a fer el "pijo" = amb els calçons de pinça i lligar-te una tia?

¿No és millor estimar lliurement, però *Estimar*?

¿No sents la necessitat de lluitar contra aquell que es nega a *Viure*, a ser humà? ¿No és millor = retornar al camp sense llum elèctrica i amb molt de sol, verd, bestia, fred, pluja, neu i hores sense tenir res que fer, amistat, amor, foc, persones que t'*Estimen*?

Ens fa por *Viure*, preferim pudrir-nos dintre d'aquesta societat a rebutjar, a combatre i que et considerin un bollat perillós. Preferim passar de tot per a que no es dignin a combatre't, per a no mostrar-lis que tu sí vols viure i que tens uns "ideals naturals" que no tenen cap partit polític.

Preferim al nostre esperit buit, al nostre cos embutacat i a tot el nostre ser pasturatge de l'apatia pròpia d'aquells que són fruit d'aquesta societat antinatural i antihumana, i que es conformen amb la seva vida de màquina = consumidora.

Sols dir-vos que jo vull rompre amb aquesta societat, i no és que

passi d'ella, sinó que l'odii i l'atac amb el meu *Amor*. Podem fer-ho tot, ens uneix l'*Amor* i l'ànsia de *Viure* que és més poderós que l'odi i l'indiferència.

El que aquest món sigui per als humans o per les màquines (tant robots com metralletes) depèn de nosaltres. Hi ha que creure en la *Vida*, estimar-la i tenir collons per a defensar-la, per a lluitar per ella i no deixar-se acollonar per l'incomprensió d'un altre semblant que és dèbil com tu i creu el final últim és el morir consumit i que la millor arma per a lluitar és passar. Si passam ens mengen, ens assimilen, ens ignoren, ens neutralitzen amb la propaganda, ens converteixen en moda i per tant en objecte de consum.

Hem dit que amb alguns moviments es va fer objecte de consum (roba hippie), però els seus ideals aquí estan, vius eternament i encoberts per aquesta societat sense més ideal que la destrucció, l'odi i la hipocresia.

Perdona per la possible violència en les meves paraules, que per a violència dialèctica ja tenim als polítics.

Lluitar vull que no sigui jo tot sol, somni amb això. Ja, ja, ja, ara, ara... t'estim.

Pau i Amor

OPINIONS

TOTA LA POR

AVUI HAURIA D'ESTAR CONTENTA, MOLT CONTENTA, I NO HI ESTIC, AL CONTRARI, SEGUESC DEPRIMIDA, ME SENT BRUTA, OIOSA...

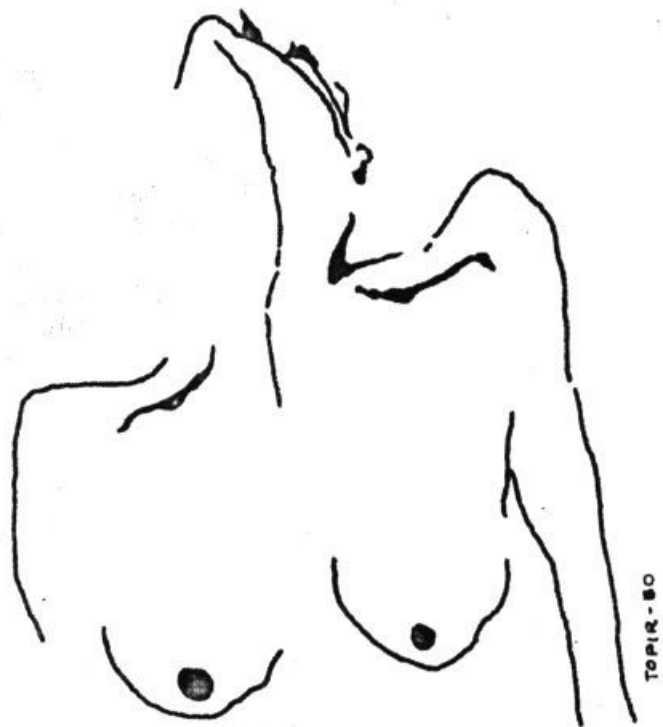
L'experiència d'aquests dies m'ha ajudat molt a conèixer-me un poc més i a donar-me compte de lo porca covard que sóc.

Sí Andreu, t'ho jur, si en realitat hagués estat embarassada m'hagués mort i si aquí acabàs = tot, però no me n'hagués duit amb mi la vida del meu fill, del nostre fill.

Ara si ho pens a poc a poc veig que era pràcticament impossible que estigués embarassada, però no pots imaginar el que he passat aquests dies, tres nits vaig somniar que esperava un infantó, em despertava suant, plorant, ...

Andreu, tenia por de tenir un motiu lo bastant poderós per a fer que acabara per a mi tot, un motiu que no em deixàs alternativa ninguna per a poder elegir entre esperar una mort natural o anar a cercar-la quant abans. He

passat por, molta por i ara és quan pens realment que no tinc = dret a viure, i molt menys devoratu, no puc amargar-te.

ANA MA

HO SABEM:

EL BATLE ES POSA GUANTS PER LLEGIR-MOS

PU-PUT-ESCOLA

DROGA A SES ESCOLES

En els nostres dies els mitjans de comunicació, televisió, ràdio, diaris i revistes toquen continuament temes o aspectes referits als problemes dels joves: el sexe, la droga, la delinquència juvenil, la feina i d'altres. I quan ho sentim, nosaltres pensam que això està encara *molt enfora*, que només passa a les grans ciutats, que nosaltres ens podem rentar les mans; emperà aquests fets estan ja dins el nostre poble. Avui tractarem de fer una reflexió entorn a la droga a dins les escoles de Llubí, encara que no ens oblidarem d'altres temes, que creim que a la llarga són el mateix, a pesar de que puguin esser tractats individualment.

A dins l'escola de Llubí ha arribat ja la droga i a davant aquest fet, abans que altres, no podem deixar de gratar-hi i mirar de conscienciar-vos de l'importància del mateix.

Perquè alguns joves (infants!), alumnes de les escoles de Llubí, han recorregut a la droga? Quines satisfaccions i troben en aquest fet?. Molts creuran que ens ho *rebessam d'es cap*, d'altres tocaran amb un dit en el cel, o diran que volem fer un article sensacionalista; = res més lluny de la nostra intenció. Els mestres saben que aquest problema (?) existeix dins les seves aules?. Els menys aquest articletxo= haurà servit per a fer-els badar un poc = els ulls. Sí. sí, els *porros* i altres *herbes* ja estan dins les nostres aules i també per algun cafè, i tal vegada ja tenim = uns distribuïdors o distribuïdora oficial d'aquest gènere.

No tractam de cercar els culpables (?) si és que n'hi ha, ja que tots ho som un poc molt, i nosaltres els primers. Una vegada més surt a rotlo:

— Els mestres coneixen als seus alumnes?

Perque quan dos amics es troben es conviden a fumar (si són fumadors!) i l'al. - lot no els conviden a fumar del seu "porro". S'espera les *llosques*...

— Permeten els mestres que els alumnes= els coneixin?

"-Per a mi tots són iguals, no faig diferències". Això és un crim; ca-

da persona és un món , diuen els nostres vells.

— I els pares coneixen els problemes del món del seu fill?

En una altra ocasió tractarem més a fons la família i l'escola.

— Els mestres coneixen les relacions entre pares i fills, entre els germans?

Inclús vos diré, si ha demanat mai als seus alumnes a les 9 del matí si havien berenat? Permeteu dir rotundament que no. El mestre s'està convertint, o l'estan convertint, en una màquina de fer escola.

Quins són els fets o l'estructura escolar que fa que els al.lots i joves puguin o haguin de recorre a elements com la droga?

En principi l'escola evasiona, informa als alumnes però no els forma. L'educació a d'esser formar als alumnes per a viure la vida dins el món.

Heu fet mai d'una manera informal una xerrada, una conferència amb els vostres alumnes sobre la droga, el sexe o qualsevol problema que els interessi i els preocupi; o per el contrari la sortida és la repressió i amagar la realitat o els fets reals, tal vegada emprant la por? Vertaderament l'escola hauria d'ensenyar lo que als al.lots els interessa aprendre, segurament seria diferent, tal vegada opost al que els imposen, els fan aprendre o estudiar.

Crec que no hi haurà ningú que posi en dubte l'importància del mestre dins el poble, l'infant inclús fa el contrari a son pare afirmant "que no és així" perquè el mestre ho diu.

Vos sentiu capacitats per a formar persones i no per adoctrinar als infants del nostre poble o vos és molt més fàcil fer valer la vostra autoritat castigant o pegant als que es surtin de la "norma"?

Esteim segurs que creis, igual que nosaltres, que s'ha d'educar d'acord amb la realitat de Llubí, i vosaltres valoreu o coneixeu la realitat del nostre poble; o vos és molt més fàcil oblidar-la?

Un element és el fet que descriu: La droga a l'escola, fet que està dins la realitat de Llubí.

En haver llegit l'article, si és que es dignen a llegir aquest paper pudent, no intenteu com a cans policies ensumar per a tot per a trobar aquests "perversos fumadors endemoniats", la primera passa és acceptar que els vostres alumnes o fills es poden equivocar, ja que tal volta també podeu anar equivocats vosaltres.

No empreu el càstig o la repressió perquè no resoldreu res solament servirà per a una temporada emperò els problemes seran vius i més enfortits.

Mestres de Llubí estau informats, teniu coneixement sobre la droga els seus efectes, etc.; o només estau informats a nivell de tele. No vos desanimeu mai és tard per a aprendre, estau tranquils que aquí ningú vos suspendrà, però el preu de l'ignorància d'aquest problema a la llarga sirà alt.

Els culpables d'aquesta situació no sou vosaltres, ni els pares, ni els mateixos alumnes i creim que tampoc ho som nosaltres. Llavors, què és el que provoca aquesta situació, qui és el culpable?

Ara vos plantejarem les possibles causes que hem trobat nosaltres dins aquesta reflexió, esperam que vosaltres ho reflexioneu, els alumnes vos podrien ajudar molt. (Alerta! No crideu!, no nos alçureu, acceptau que ells tenen molts de coneixements que ignoreu vosaltres, ells han de viure el Llubí actual, d'avui, amb tot lo que això implica. La primera passa és tenir confiança amb els vostres alumnes.

ELEMENTS PER A UN ANALISIS DEL PROBLEMA I PER A PLANTEJAR SOLUCIÓ:
ier. A dins l'escola mestres i alumnes s'han de conèixer; han de

viure junts els seus problemes, el clima de l'escola ha de fer que l'infant perdi la por al mestre i que aquests la perdin davant ell.

2on. L'escola endemés de donar uns coneixements pràctics, teòrics; fonamentalment ha de formar als seus alumnes com a persones.

¿Mestres vos heu reunits tots plegats, per a discutir sobre quin tipus de persones voleu formar per a la vida i quina manera heu d'emprar per aconseguir-ho, això fa referència als fins de l'educació i els medis que utilitzau. O pegau cadascú per son vent i més de dos no vos podeu veure ni pintats en quadre?

El principi per a una bona escola són les bones relacions humanes.

3er. Obriu les portes de l'escola. Tot el poble és element educador.

Vos heu preocupat mai pels interessos personals dels vostres alumnes, de l'empleament del seu temps lliure i de les moltes possibilitats formatives fora de l'escola.

Amb una altre ocasió parlarem de les relacions entre l'institució de l'escola o escolar i els altres estaments oficials del nostre poble, així com entre l'escola i els organismes de defora.

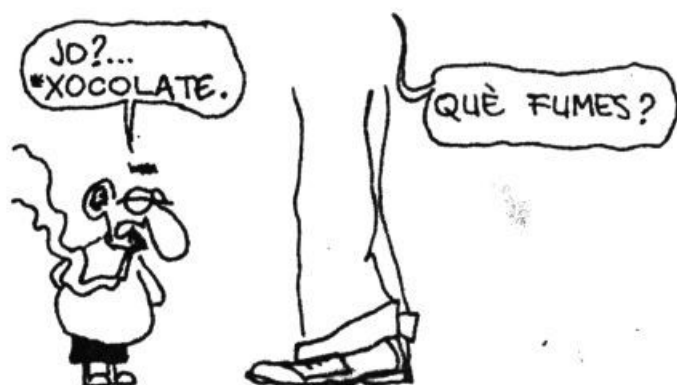
4art. Un altre vegada més vos repetim que oblideu l'autoritat i agafeu el camí de la cooperació i enteniment entre tots.

5int. Unir la labor dels mestres amb els pares. Sabeu que els pares fan feina i confien amb els mestres emperò, molts de problemes de l'escola tenen les arrels a dins la família. El mestre té l'obligació de conèixer les relacions entre els fills i llurs pares, el comportament de l'alumne dins el marc familiar, les possibilitats que té dins la família de desenvolupar la labor escolar, etc...

Realment val la pena que el mestre prengui l'iniciativa i s'acosti al pare. Crear una Associació de Pares "democràtica" (com el nostre estimat Ajuntament!) que faciliti la labor educativa de l'escola, de la família i del poble. Ja en tornarem parlar!. I l'Ajuntament també s'ha d'acostar o arrambar a l'escola, a dins l'escola s'han de formar els polítics de demà (Uep!), les persones del demà "persones i no llores"; si tot això es dugués a terme continuariem xerrant de la droga, emperò no ja com a un problema.

Per acabar: Tots els que venen i repartiu aquest material! Pensau que el vostre fill ja en fuma a l'escola i si no ho fa no s'estorbarà massa. Si coneguéssim els noms dels distribuïdors al nostre poble, no dubteu que haguessin encapçalat l'article, encara que reconeixem que ells no són més que víctimes del sistema en que vivim: "Crear llores amb ses butxaques plenes de 'duros'" perquè amb els doblers es compra i es ven tot, fins i tot la droga.

No posam mai en dubta la bona intenció dels nostres mestres, la nostra intenció és ajudar-los en la seva labor, gran i important labor educativa; encara que molta de gent es pensi que lo únic que feim

* DINS L'ARGOT DE LES DROGUES
'VOL DIR MARIHUANA O DROGA.

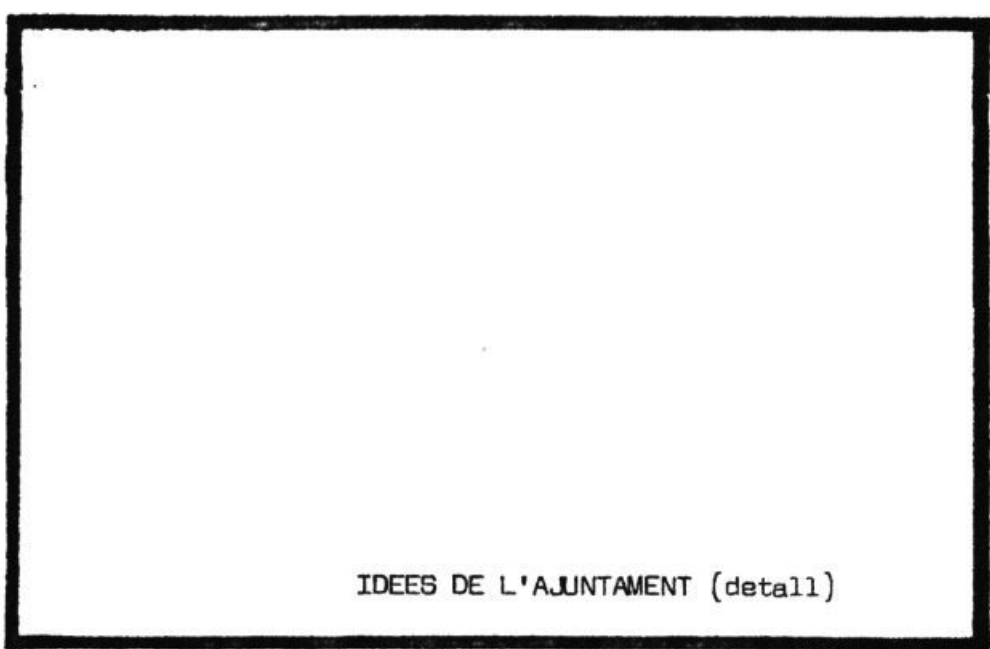

és mossegar-los els talons.

Per a qualsevol cosa que ens hagueu menester vos ho brindam tot de molt bon gust, encara que sigui el darrer esforç i el darrer que fem.

PELL

IDEES DE L'AJUNTAMENT (detall)

PREMSA
FORANA